కథానిక

'ఇదుగో! ఇక నీయిష్టం. ముందుగానే చెబుతున్నా. మంచిగా వెళ్ళు. వెళ్ళకుంటే బయటికి గెంటేశక్తి, అధికారం వుందన్న సంగతి మర్చిపోవాకు. ఎక్కడికన్నా - ఎవడితో నన్నా లేచివెళ్లినా నా కిష్టమే. ఫలానావాడి భార్య లేచివెళ్ళిందంటే వెళ్లిందని గుంపులు గుంపులుగా కూడి, చెప్పుకొని నవ్వినా, నాకు చిన్నతనం లేదు. ఎంతగా మొత్తుకున్నా పిల్లవాణ్ని యిచ్చేది కాదు. ఇప్పుడు నా క్కావాల్సింది నీవు ఈ యింట్లో లేకపోడమే. బ్రతుకుని బజారుపాలు చేసుకోక, అధికంగా కోపం తెప్పించక మంచిగా వెళ్లు. ఊఁ! వెళ్లు'

కొప్పుపట్టుకొని ఒక్క నెట్టు నెట్టాడు సూర్యనారాయణ నీచుడు ఎంతకు తెగించాడు.

పాపం! నాంచారమ్మజీవితం ఈ రూపంలోకి వచ్చింది. గోడ తగిలి బలంగా దెబ్బతగిలిన మాట వాస్తవమేకాని, అంచక్కగా ముద్దులు మూటకట్టే మోమంతా ఎర్రగాకంది, నొసలుకు చిన్నరాయి తగిలి నెత్తురు కారుతోన్నా, ఆమెకు నొప్పనిపించకపోడానికి, ఈకొట్టడాలూ, తిట్టడాలూ, తను తరుమూ యిటువంటి దెబ్బలు తినటాలూ దాదాపు రెండు నెల్లనుంచి జరుగుతోన్న రభసేగాబట్టి, ఒకవేళ నొప్పి పుట్టినా, పుట్టినట్టు అనిపించలేదనొచ్చు.

సూర్యనారాయణకళ్లు చింతనిప్పుల్లాగ, కుంకుమపువ్వులాగ వెలుగుతున్నాయ్! చిత్రమేమంటే, అంత మహోగ్రంలో అతను చేయదలచుకొన్న పని మర్చిపోతాడు. కాలం వెనక్కు నడుస్తున్నట్టు గమనిస్తాడు. జీవితం ఎదురు తిరుగుతున్నట్టు భ్రమిస్తాడు.

ప్రధానంగా అతను వూహించిం దేమంటే, ఏదో విధంచేత ఈ భార్యను కాస్త వదలి మరోచక్కని కళత్రాన్ని చూసుకుందామని. ఈ వూహ రెండునెల్లక్రితమే జనించింది. అప్పటినుండీ భార్యను చెండుకు తినడం మొదలెట్టాడు. ఏ భర్తా కొట్టలేనన్ని, కొట్టటానికి చేతులురానన్ని దెబ్బలు కొట్టడం, భీదరించుకోడం ఆరభించి, అప్పుడు పూర్తిగా చంపేందుక్కూడా వెనుకాడని స్థితిలో వున్నాడంటే అతన్ని దేంతో పోల్చి చెప్పాలి?

అకారణంగా వెళ్లగొట్టేందుకు అతని మనస్సు ఒప్పనిమాట నిజమే కావచ్చు. అంతమాత్రం చేత, ఆవరసని, చచ్చేదీ బ్రతికేదీ ఎరక్కుండా భార్యని చావమోదటం ఆ వూళ్ళో ఏఒక్కడూ కనీసం అతను 'తనవేపు, తనకు ఊతంయిస్తో, అండగా వుంటున్నా'రని అనుకొనే కొండరుకూడా ఈ పైశాచికదారుణకత్యానికి హర్షించలేరు. అలాగని 'ఇది తప్పురా! ఎవడన్నా అకారణంగా భార్యని చావమోదుకుంటాడ్రా, పిచ్చివాడు గాకపోతే,' అని అనన్నా లేదు. ఇది మరీ విపరీతంగా తోచినా విపరీతమని అనుకొనేవాళ్లు లేరు. చెప్పినా వినడనుకొని చెప్పకపోడం సమంజసం కాదనుకొనేవాళ్లు యిదంతా మన కెందుకు, వాళ్లు క్రిందపడితే మన కెందుకు, పైన పడితే మన కెందుకు అని తలపోస్తారు.

ఇందరి చేతుల్లో ఆమెజీవితం దుఃఖప్లావితమౌతోందని అనుకోటానికి వీల్లేదుకాని, భర్త చేతుల్లో - అని అనడం సుళువు.

'ఈ అష్టకష్టాలూ పడేకన్నా, నానాతిట్లూ తినేకన్నా వాడిదగ్గర్నుంచి పోతే యేం' అనేవాళ్లూ వున్నారు, 'అసలు చస్తే యేం' అనేవాళ్లూ వున్నారు. నిజానికొస్తే ఆమె యిక్కడనుంచి వెళ్లి బావుకోనేది ఏమీ లేకపోగా జీవితం దుర్భర మవుతుంది. అసలు ఆమాటకొస్తే ఎక్కడికి కెళుతుంది? అమ్మా నాన్నా చనిపోయి

శ్రీమతి సులోచన

దాదాపు పదిసంవత్సరాలు కావస్తోంది. అప్పలుగాని, చెల్లెళ్లుగాని, అన్నలుగాని, తమ్ముళ్లుగాని, మరెవ్వరైనాగాని 'నా'అనే వాళ్లు లేరు. అటువంటి క్లిష్టపరిస్థితుల్లో చావే మేలో, బ్రతకటం ఎందుకు మేలు కాదో ఆమె విచారించలేదు. ఆమెకు 'బావు' మీద భయం లేదు. కాని అక్కడొక కిటుకు వుంది. తన కుమారుణ్ణి, ముద్దుల కుమారుణ్ని, మూడు సంవత్సరాలు ముచ్చటగా పెరిగిన కుమారుణ్ని, అంచక్కగా... ఆ పాలబుగ్గలవాణ్ని చంపేస్తానంటున్నాడు. గొంతు పిసికి బావిలో పడవేస్తానంటున్నాడు. రాత్రిపూట రైలుక్రింద తలకాయ పెడతానంటున్నాడు. అలా చంపేందుకు తనకి భయం, జాలి లేదంటున్నాడు. అందుకు ఆమె బ్రతకాలని కోరేది. అంతేగాని భావిలో ఆశలు దాచుకొని గాదు. తన పిల్లవాణ్ని రక్షించుకొనేందుకే. పిల్లవాణ్ని యిస్తే ఈ యింట్లో క్షణంసేపు వుండదు.

కాని పిల్లవాణ్ని ఈయ నంటున్నాడు. ఇంకా యిప్పుడు బాగా అడ్డు రాకపోయినా, ముందు వాడు అడ్డు రాక తప్పదుగనక...... అసలు వాడుంటే చాలావిధాలుగా చిక్కట: తల్లిదగ్గరుంటే పెంచలేదట, తనదగ్గర అసలు పనికేరాడట, తను చేసుకొనే పిల్లకి వీడు ఆటంకమట: పిల్ల నివ్వరట— ఎంత స్వార్థం.

బాల్యమైతే అతనికీ, ఇకా ఇతరులకీం మంచిచెడ్డలు తెలీకపోవచ్చు—కాని లోకంలో 'మంచి' అనేది మరుగుపడకండా తరుచూ తీవ్రంగా బయటపడుతో, ప్రజలకు జీవితంలో, మానవత్వంలో ఒక గట్టి నమ్మకం కలిగిస్తోంటే, 'చెడు' అనే పదార్థం ఎంతదాకని దాగుతుంది.

పాపం! పిల్లవాణ్ని తీసుకెళ్లడానికే ఆమె యిన్ని తన్నులూ, గుద్దులూ తినడం. కాని ఆ కఠినుడు ఈయనంటున్నాడు. పైగా: వాడివల్ల నీకు సుఖం వుండదు. ఒక్కదానివైతే హాయిగా ఒంటరిజీవితం అడుక్కుతినైనా గడపొచ్చు. నా మాట విను. ఏదో అనుకొంటున్నావుగామోను, అవేమీ చెల్లవు' అనిగూడా అన్నాడు.

దానికామె చేసే దేమీ లేదు—మళ్ళీ మళ్లీ విచారించడంతప్ప. మసకమసగ్గా జాలి జూపే విషయాల సత్యాలకోసం మెదడుకు పనిగల్పించటం ఆమెకు నచ్చదు.

నవమాసాలు గర్భం మోసి, కష్టంతో కని, ముద్దులతో మూడు సంవత్సరాలు పెంచి, పిల్లవాడి భావినిగూర్చి అనంతంగా కలలు కని, సంతృప్తి చెంది, ఇవాళో రేపో—పొగలు కక్కుకొంటూ రాక్షసిలాగ వొచ్చే రైలు... పట్టాలమీద పిల్లవాడు... కొద్దిక్షణాల్లో ముక్కలు ముక్కలుగా మారే పిల్లవాడు... నా ముద్దుల బిడ్డ... మూడు సంవత్సరాలు మురిపెంతో పెరిగిన పిల్లవాడు... భావించుకొని చాలా కష్టపడ్డది. కన్నీళ్లు బొటబొటా కార్చింది. ఏది ఎలాగున్నా కన్నకడుపాయెను. ఆ మమత ఎక్కడకు పోతుంది.

తిరిగితిరిగి సాయంత్రం అయ్యేప్పటికి యింటికి వచ్చాడు సూర్యనారాయణ. అతని ముఖంలో మార్పేమీ లేదు. పూర్వం వున్న గాంభీర్యమే. ఆమెగూడ కొంచం మార్పులతో అలాగే వుంది. కారినంతసేపు ధారాళంగా కారి, గాలికి ఎండి నల్లగా గడ్డకట్టుకొని వుంది నెత్తురు. మొఖమంతా అసహ్యంకొడుతోంది. జుత్తు చింపిరిచింపిరిగా వుంది. అలాగే అన్నం వండింది. కూరలుమటుకు చేయలేదు. ఏదో పచ్చడేసి పిల్లవాడికి పెట్టింది,

భర్తకి అన్నం పెట్టి, ఆవకాయపచ్చడేసింది. రెండు ముద్దలు తినేప్పటికి, ఏదో అడ్డు వచ్చినట్టు ఆగి అన్నాన్ని వాసనచూశాడు. ఆపళంగా లేచి అన్నం కలిపిన చేత్తోనే, తడీ బిడీ—జుడ్డు వంగదీసి......ఆడదంటే ఎంత చులకన?

చుట్టుప్రక్కలవాళ్లందర్నీ పిలచి అన్నంలో మందు కలిపిం దని చూపించాడు. నన్ను చంపాలని, చస్తే చూడాలని కుట్ర పన్నుతోం దని అన్నాడు. ఆమె కిదేమీ అర్థంకాలేదు. తెలివిగల ఒకళ్లో యిద్దరో ఆఅన్నాన్ని పిల్లవాడికి పెట్టినా, ఆమె చూస్తూనే వుంది, ఊఁ!, అనలేదు ఆఁ! అనలేదు, వాడు సలక్షణంగా, నవ్వుతోనే వున్నాడు.

పెద్దమనుషులు వాళ్ని యిదే పీలన్నట్టు చెడబడా తిట్టారు. ఆమెను నాశనం చేస్తున్నావన్నారు. కాని సూర్యనారాయణ విచారపడ్డాడు, తన యెత్తు విఫలమైనందుకు. తను యింత మందికి అలుసు అయ్యానని.

సంవత్సరం గడిచింది. కాని వాళ్ల దాంపత్యం అలాగే వుంది. నాంచారమ్మ కష్టాలు కాష్టాల్లో కలిసేగాని గట్టెక్కేట్టు లేవు. సూర్యనారాయణలో ఏమీ మార్పు రాలేదు. కాని రెండో పెళ్లి చేసుకోవాలనే ఆశక్తి నశించినట్టు కన్పడుతుంది. కాని కొట్టటం మానలా! పిల్లవాడు ఏడుస్తూనే వున్నాడు.

ఆంధ్రప్రబంధ పురుషులు

శాలీనుడు

(8-వ పేజీ తరువాయి)

తుద జిక్కు లేల? మీ మది
కొద దీఱిన జాలు నమ్మకొనవలసిన వ
చ్చెద నమ్మకొనుడు నన్నో
హృదయేశ్వర! యేమిచింతయిది? దెల్పదగుఁ

సుగాత్రిపత్యనురాగము, పాతివ్రత్యము, పరాకాష్ఠ చెందినవి. తమ చిత్తము మెచ్చిన తోత్తునకు దొత్తు నయ్యెద ననినది. అది తనచేతిలోని పనియే యయిన దానే యాయక దెచ్చి యిచ్చెద ననినది. తుద కతని మది కొద తీఱునెడల దన్నే యమ్మకొను మనినది. ఇంతకంటె నే మనగలదు? ఇంతకంటె దానేమి చేయగలదు? ఆమె పాదసంవాహనము చేయుచునే యున్నది. అత డవుననికాని కాదనికాని తన కోరిక యిట్టిదనికాని చెప్పలేదు. ఇంతలో దెల్లవాఱినది.

మఱునాడు తొలునాటియట్ల తోట కేగినది. మగనికి దోటపనులలో దోడుపడినది. పతి యాదరించినాడు. పరవశమున నిరువురు మయిమఱచినారు. సుగాత్రికి 'కిటుకు' తెలిసిపోయినది. మగనికి 'అట్టి సొంపులేగాని భూషణాలింపుగాను' తెలిసికొనినది. మగడు చెప్పి తాను తెలిసికొనలేదు. తా నడిగి తెలిసికొనలేదు. తన యనుభవముతో దెలిసికొనినది. వారి చిత్తములు బొరల తెరలు వీడినవి. అనురాగరసమున వారి చిత్తములు రంజించినవి. వారి దాంపత్య జీవనము తిన్నగా సాగిపోవుచుండినది.

ఇందు సుగాత్రిపతిశీలత ప్రవ్యక్తముగుటతో శాలీనుని మధుర ప్రకృతి యడుగడుగున గోచరించుచునేయుండును. శాలీనుని మధురప్రకృతికి సుగాత్రి సాధనము. సుగాత్రిపతిశీలతకు శాలీనుని మధురప్రకృతి యొరగల్లు! సుగాత్రిపతిశీలత ప్రవ్యక్తము. శాలీనుని మధురప్రకృతి మబ్బులోని మెఱపు దీగ.

ప్రవరుడు పయికొనివచ్చిన వరూధిని నొల్లని ధార్మికతపస్వి. శాలీనుడు కులకాంతయెడనే సహజసౌందర్యము నభిలషించి తదనుభవము పడసిన కళాతపస్వి. పెద్దన ప్రవరునికి బయి చేయిగా నొకపాత్రమును సృష్టింప దలపే నూరన్న చే శాలీనుని సృష్టికి దోహదమయినది. సాహిత్యాకాశమున శాలీనుని మధురప్రకృతి యొక ధ్రువతార!

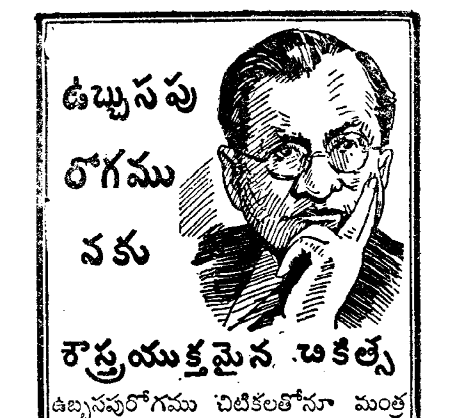

ఉబ్బసపురోగము చిటికలతోనూ మంత్రములతోనూతదితర విధములైన ఔషధములతోనూ అప్పటికప్పుడు తగ్గినట్లు కనిపించినా ఈ మందులవలన అది దీర్ఘరోగముగామారుట తప్ప ఏమియు లాభము లేదు.

పురోహిత శ్వాసహారి అనేక సంవత్సరములుగా వైద్య శాస్త్రమునకు తెలిసినదే ఉబ్బసమునకు సరియైన శాస్త్రయుక్తమైన మందు యిదే అని అందరికీ తెలిసినదే. చక్కగా జీర్ణం అవుతుంది. క్రమక్రమంగా ఆరోగ్యం చేకూరుతుంది. ఊపిరితిత్తులు బలపడుతవి. ఉబ్బసం శాశ్వతంగ నివారణ మగును. మంచి కెమిస్టు లందరివద్ద 3.టా 6. టా.12. టా.ల సీసాలలో రు. 3/8.రు. 6/-. 10/- లకు దొరకును. లేదా డాక్టర్ పురోహిత్ ఫార్మసీ కొల్హాపూర్, యస్. యమ్. సి. గారికి వ్రాయుడు.

పురోహిత శ్వాసహారి

మద్రాసు స్టాకిస్టులు: అప్పా అండ్ కో. చైనా బజారు (2) జే. బాలాభాయ్ అండ్ కో. 260 చైనా బజారురోడు, (3) దాదా అండ్ కంపెనీ. నైనియప్ప నాయకన్ వీధి; రాజమండ్రి. ఈశ్వర్ దాస్ అండ్ కో. బెజవాడ. బెజవాడ మెడికల్ స్టోర్సు; విశాఖపట్నం; వైజాగ్ మెడికల్ స్టోర్సు; సికింద్రాబాద్. పండలిక్ అండ్ కో. సుబ్రిక్ వీధి; నెల్లూరు. సి. ఆర్. గోపాల్ బ్రదర్సు. ట్రంకురోడు; ఒంగోలు. ధన్వంతరి మెడికల్ స్టోర్సు. గుంటూరు. మెడికల్ అండ్ ఆప్టికల్ ఎంపోరియం; గుడివాడ. గుడివాడ మెడికల్ స్టోర్సు: ఏలూరు. రావ్సు మెడికల్ స్టోర్సు; కాకినాడ. లక్ష్మీనారాయణ అండ్ కో; మచిలీపట్నం. మెడికల్ స్టోర్సు.